

Forstuesvale; *Hirundo r. rustica* L. — Meget almindelig Ynglefugl paa de fleste Ejendomme, dog veksler Antallet fra det ene Aar til det andet. 1933 var den meget talrig. Undertiden kniber det med at faa sidste Hold Unger paa Vingerne om Efteraaret. Saaledes saas døde flyvefærdige Unger Bregentved 21. Oktober 1931. En enlig Forstuesvale iagttoges ved Bregentved 2. November 1932.

IAGTTAGELSER AF VANDSTÆREN, *CINCLUS* *CINCLUS*, VED SLAARUPAA VED TØRRING

AF

AKSEL JACOBSEN

I Vinteren 1933—34 opholdt der sig to Vandstære, *Cinclus cinclus*, i Vinterkvarter ved Slaarupaa, tæt op ad Tørring Stationsby, hvor jeg med stor Interesse i Vinterens Løb iagttog dem, hvad der dog ikke voldte mig større Besvær, da det Sted i Aaen, hvor de mest holdt til, kun var ca. et halvt Hundrede Meter fjernet fra min Bolig og saaledes kunde iagttages fra mine Vinduer.

Jeg opdagede først den ene Vandstærs Nærværelse ved Slaarupaa 2. December, da jeg gennem mit Stuevindue stod og betragtede en Dreng, der var i Færd med at nedlægge sine Fiskeredskaber i Aaen; idet han nærmede sig Stemmeværket til et Engvandingssystem, skræmte han en sort Fugl op, som fløj hen og satte sig paa Broen til Stemmeværket. Jeg troede først, det var en Solsort, der havde været nede ved Aaen for at bade sig eller slukke sin Tørst, da den pludselig vendte sin store hvide Plet, der dækker Hals og Bryst, imod mig, og jeg erfarede derved, at det var en Vandstær. Da jeg senere kom til at tale med Drengen, fortalte han mig, at den allerede havde opholdt sig der i flere Dage. Dagen efter saa jeg den igen, og siden saa jeg den ofte, den var altid at finde et Sted langs med Aaen inden for en Aastrækning af 500 à 800 Meter. Den sad sædvanligvis paa Aakanten ved den stærke Strøm, oftest paa en Sten, undertiden ogsaa paa en ud over Vandet hængende Gren, sjældnere paa den bare Jord, sandsynligvis paa Jagt efter Føde. Jeg kunde i Reglen komme den ganske nær og iagttage,

at Fuglen ikke var sort, men sortbrun. Først 7. Januar opdagede jeg, at der opholdt sig to Vandstære i Terrainet, samt at den ene syntes at være lidt mere lys end den anden. De lod ikke til at forliges særlig godt, skønt de dog ikke direkte forfulgte hinanden, men naar de tilfældigvis mødtes, blev de meget højroastede, hvorefter den ene hurtigst muligt forlod Stedet. Mærkeligt nok syntes de at have den bestemte Aastrækning at opholde sig paa, og hvorudenfor de meget vanskelig lod sig drive. Jeg begyndte gerne mine Iagttagelsesture ved den ene Ende af Reviret, idet jeg langsomt spadserede op langs med Aaen, til jeg traf den ene af Fuglene, som jeg saa fulgte efter, til jeg lidt længere borte traf paa den anden; de fløj op, naar jeg kom dem for nær og satte sig 50—60 Skridt længere fremme, for atter at flyve op, naar jeg omsider naaede dette Sted, paa samme Maade som den rugende Engpiber, der paa en Strandeng bliver skræmmet fra Reden. Naar jeg naaede Enden af Reviret, d. v. s. paa et bestemt Sted, hvor Aaen har en ret skarp Bøjning, fløj Fuglene i en stor Kreds uden om mig og satte sig igen ved Aakanten et Stykke nedenfor; jeg fulgte dem saa tilbage. Naar man kommer Fuglen ret nær, lader den i Reglen høre nogle dæmpede Lyde, der regelmæssigt gentages med korte Mellemrum og omtrent lyder som: »Sjæp!-sjæp!-sjæp!«, idet den samtidig foretager nogle nejende eller dukkede Bevægelser op og ned, noget lignende f. Eks. Bynkefuglen; ved at gaa endnu nærmere flyver den lavt hen over Vandspejlet midt i Aaen, idet den udstøder, ligeledes regelmæssigt, nogle noget højere Lyde, der lyder som: »Spit!-spit!-spit!«. — Man lægger i Flugten let Mærke til dens korte udspilede afrundede Hale, dens hurtige Bevægelser af de forholdsvis smaa Vinger for at holde sig oppe og dens Hoved, der ofte er stærkt oprejst under Flugten. Fuglen kaster sig saa gerne i Vandet med et Plask ca. $\frac{1}{2}$ Meter eller lidt mere fra Land, svømmer rask ind til Bredden, sætter sig op og giver sig undertiden til straks at pudse og pille sig, samt glatte og ordne Fjerene med Næbet.

Den ene af Vandstærene kunde næsten altid træffes ved Stemmeværket, hvor jeg første Gang saa den, den foretrak at sidde paa en Sten, der ragede op af Vandet midt i den skummende Strøm foran det Vandfald, Stemmeplankerne frem-

bragte. Larmen fra dette Fald har sandsynligvis fra første Færd af tiltrukket Fuglene, ligesom den stærke Strøm, Slaarupaaen alle Steder har, sikkert danner et passende Vinterkvarter for dem.

8. Januar om Formiddagen saa jeg fra mit Stuevindue en af Vandstærene i travl Virksomhed ved Aaen under Jernbanebroen, den fløj midt ud i Strømmen, hvor den under livlig Vingebraskaen dukkede ned i Vandet to, tre Gange, hvorefter den svømmede i Land og satte sig op paa Skrænten, hvor den sad stille og saa ned i Vandet i nogle faa Minutter, fløj saa atter ud og gentog de samme Dukkerter som før; dette gentog sig flere Gange. Jeg gik langsomt derover, men den opdagede mig snart og lod med sine sædvanlige nejende Bevægelser sine dæmpede Sjæp-sjæp høre. Jeg blev nu staaende og betragtede den paa 10—12 Meters Afstand, men noget skjult af Bandedæmningen. Den sad stille i omtrent fem Minutter, hvorpaa den langsomt vadede ud i Strømmen, til kun Ryggen og Hovedet sad oven for Vandet, saa dukkede den rask under, men kom straks op igen og fløj bort op ad Aaen. Da jeg gik tilbage ned ad Aaen, opholdt den anden Vandstær sig paa Stenen ved Stemmevandfaldet som sædvanlig, hvor den sad stille og saa ned i det brusende og skummende Vand.

22. Januar ved Aftenstid gik jeg atter Reviret efter i begyndende Mørkning. Ved nogle ved Aakanten staaende Elletræer opholdt den ene Vandstær sig, den viste sig at være meget tilbøjelig til at forlade Stedet, den kastede sig først midt i Aaen og forsøgte med kun Hovedet oven for Vandskorpen at svømme imod Strømmen, saa fløj den nogle faa Skridt fremad, hvorpaa den atter forsøgte at svømme bort; da den endelig tilsidst fløj en Snes Meter bort, fjernede jeg mig og lod den passe sig selv. Den anden Vandstær saa jeg ikke noget til. Jeg har flere Gange ved Aftenstid set Fuglene opholde sig under forannævnte Elletræer, der ligger ca. 200 Meter fjernet fra Byen; flere af Træerne var ved Roden omgivet af et tæt Buskads af Grene, hvoraf de fleste hang ud over Aaen. Jeg antog først, at deri maatte Fuglene have deres Sovepladser; det havde de dog imidlertid ikke, idet jeg ved Aftenstid 26. Januar igen gik over til Elletræerne, hvor jeg opdagede, at de holdt til under en Bro bestaaende af tykke Granstænger lagt

paa Kryds og tværs over Aaen. Da jeg gik over denne Bro, fløj nemlig den ene Vandstær ud fra de underste Planker. Broen var meget lav, kun ca. $\frac{1}{2}$ Meter over Vandet, jeg vadede derfor i mine Gummistøvler ud i Strømmen og kigede op under Broplankerne, hvorfra den anden Vandstær, samt en Gærdesmutte, nu forskrækket fløj ud. For at være sikker i Sagen, gik jeg samme Aften ved 21.30 Tiden igen over til Broen, vadede forsigtig ud og lyste med en Lommelygte op under denne; der sad ganske rigtig den ene Vandstær, men den anden var der ikke.

Kun en Gang, nemlig 31. December, saa jeg en af Fuglene ved Gudenaæns mere langsomttrindende Vand paa det Sted, hvor Slaarupaaen løber ud i denne; da den syntes noget forskræmt, kunde det tyde paa, at den ved et Tilfælde er jaget derned. Selvom Fuglene ikke var at se, forraadte de dog altid deres Nærværelse ved deres Ekskrementer, som i rigelig Mængde blev udgydt som store hvide Pletter paa Siddepladserne.

FRA FALSTERBO 8. OKTOBER 1933

AF

EDM. EICHNER

Efter Læsningen af Å. VEDEL TÅNING's »Rovfugletræk ved Falsterbo« i D.O.F.T., 27. Aargang, Hefte 2, havde jeg ønsket at komme en Tur til Falsterbo, og sammen med HALFDAN LANGE og 3 andre Herrer foretog jeg en Tur derover Søndag 8. Oktober 1933. Vi afrejste fra Frihavnen 5.50 Morgen, og saa snart Dagen begyndte at gry, havde vi de første Flokke af Hættemaager, *Larus r. ridibundus*, og Stormmaager, *L. c. canus*, omkring Skibet. Midt ude i Sundet saa vi Ederfugle, *Somateria m. mollissima*, i Flokke (20 ♂♂, 40 mest ♂♂, 15, 40 og 3 Stkr.). 1 og 2 Engpibere, *Anthus pratensis*, med Kurs mod Øst, Sildemaager, *L. fuscus*, ung og gammel, 2 Sølvmaager, *L. a. argentatus*, blev konstateret.

Efter Ankomsten til Malmö var vi en Tur i Parken, hvor Fuglekonger, *Regulus r. regulus*, Kvæker, *Fringilla montifringilla*, Solsort, *Turdus merula*, sang sagte, Stokand,